

I. DISPOSICIONS GENERALS**MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA, RELACIONS
AMB LES CORTS I IGUALTAT**

964 *Reial decret 18/2019, de 25 de gener, pel qual es desenvolupen aspectes relatius a l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període 2021-2030.*

La Directiva (UE) 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per intensificar les reduccions d'emissions de manera eficaç en relació amb els costos i facilitar les inversions en tecnologies hipocarbòniques, així com la Decisió (UE) 2015/1814, es va publicar en el «Diari Oficial de la Unió Europea» el 19 de març de 2018 i va entrar en vigor el 8 d'abril de 2018.

Aquesta Directiva constitueix el marc legislatiu de la Unió Europea per al període de comerç 2021-2030 (quarta fase) del règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea (RCDE UE) i es configura com un dels instruments principals de la Unió per assolir els seus objectius de reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en almenys un 40 per cent el 2030 respecte als valors de 1990, en línia amb els compromisos assumits pel Consell Europeu el 2014 i com a part de la contribució de la Unió a l'Acord de París, adoptat el 2015.

L'article 3 de la Directiva obliga els estats membres a posar en vigor, com a molt tard el 9 d'octubre de 2019, les disposicions legals, reglamentàries i administratives necessàries per donar compliment al que estableix aquella, a excepció de l'article 1, punt 14, lletra f), que fa una nova redacció de l'article 10 bis, apartat 6, de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE del Consell, que ha d'estar en vigor com a molt tard el 31 de desembre de 2018.

L'article 1, punt 35, de la Directiva (UE) 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, aprofundeix en el règim d'exclusió de petits emissors ja existent en l'actualitat. Obre la possibilitat als estats membres perquè puguin excloure de l'RCDE UE les instal·lacions que hagin notificat a l'autoritat competent emissions inferiors a 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni.

Per al desplegament correcte del règim de comerç de drets de la Unió Europea amb vista a l'entrada en vigor del període de comerç 2021-2030, la Directiva esmentada requereix la posada en marxa de tot un conjunt d'actes delegats i d'execució en l'àmbit de la Unió. Aquests actes es troben en diferents etapes del procés en una fase més o menys avançada d'elaboració i aprovació en l'àmbit de les institucions de la Unió Europea en el moment de la publicació d'aquest Reial decret i requeriran, al seu torn, determinades adaptacions en l'ordenament jurídic espanyol que es duran a terme en fases posteriors.

Tant la Directiva com els actes delegats i d'execució concreten, en l'àmbit de la Unió, les fites del procés pel qual s'atorga l'assignació gratuïta i individualitzada de drets d'emissió a cadascun dels titulars de les instal·lacions. Aquest procés comença amb la sol·licitud d'assignació gratuïta de drets d'emissió i la tramesa de la informació verificada sobre nivells d'activitat recollits sobre la base d'un pla metodològic de seguiment que han de presentar els titulars de les instal·lacions. Cada Estat membre, per la seva banda, ha de recopilar i agregar aquesta informació, d'acord amb els procediments que determini en l'àmbit nacional i d'acord amb les peculiaritats del seu propi ordenament jurídic, i presentar a la Comissió Europea una llista amb totes les instal·lacions al seu territori que es troben en l'àmbit de l'RCDE UE, acompanyada de les dades lliurades per cada instal·lació que

hagi sol·licitat l'assignació gratuïta. Aquesta llista s'ha de presentar per primera vegada el 30 de setembre de 2019, i s'ha de tornar a presentar cada 5 anys a partir d'aleshores.

Les dades que facilitin els titulars de les instal·lacions sobre els seus nivells d'activitat dels anys 2016-2017 per a l'assignació del període 2021-2025 són la base per al càlcul per part de la Comissió Europea dels paràmetres de referència (*benchmarks*) per a cada sector i subsector subjecte a assignació gratuïta. A partir d'aquestes dades, s'ha de calcular una taxa de reducció anual dels *benchmarks* amb una referència que és el 10 per cent de les instal·lacions més eficients del sector. Aquesta taxa de reducció anual ha de tenir un valor situat entre l'1,6 i el 0,2. Els valors de referència s'han de definir en un acte d'execució que es preveu adoptar el 2020.

Amb aquests valors de referència els estats membres han de calcular l'assignació preliminar de cada instal·lació. Aquestes dades d'assignació preliminar per a cada instal·lació elegible per a assignació gratuïta que hagi sol·licitat aquella s'han de trametre a la Comissió Europea.

Així mateix, es preveu la possibilitat d'utilitzar dos coeficients de reducció de l'assignació gratuïta addicionals, que han d'aplicar quan escaigui segons el cas: (i) el factor de correcció intersectorial, i (ii) el factor de reducció lineal. Una vegada es decideixi l'aplicació dels factors esmentats, cada Estat membre pot calcular l'assignació gratuïta final per a cada instal·lació, que en l'àmbit nacional ha d'aprovar el Consell de Ministres.

Malgrat que no ha finalitzat la concreció en l'àmbit de la Unió d'actes delegats i d'execució que despleguen l'esmentada Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per al període 2021-2030, es fa necessària la regulació, en l'àmbit estatal, de determinats aspectes abans que finalitzi l'any 2018 i, en tot cas, al més aviat possible. El gruix de les disposicions de la Directiva (UE) 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, seran incorporades al nostre ordenament jurídic en un exercici posterior mitjançant la modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, així com dels desplegaments reglamentaris que siguin necessaris.

Així, aquest Reial decret prepara el nostre ordenament jurídic al període de comerç de drets d'emissió 2021-2030, i aclareix determinades qüestions sobre les sol·licituds d'assignació gratuïta de drets d'emissió i sobre el règim d'exclusió de petites instal·lacions de l'RCDE UE. Es tracta de qüestions que no poden esperar a la transposició de la Directiva mitjançant la modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, perquè afecten processos preparatoris de la fase quarta de l'RCDE UE a Espanya que és necessari dur a terme de manera immediata.

D'altra banda, aquest Reial decret regula els aspectes relacionats directament amb la transposició de la Directiva (UE) 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, respecte de les obligacions de publicació relacionades amb el mecanisme de compensació dels costos indirectes, així com diversos aspectes relacionats amb l'exclusió de petits emissors.

Aquest Reial decret consta de nou articles, dividits en quatre capítols, i cinc disposicions finals. El capítol I fa referència a l'objecte del Reial decret, que consisteix en la regulació de determinats aspectes relatius a l'aplicació a Espanya del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període de comerç 2021-2030.

El capítol II aborda la definició de determinats aspectes relacionats amb el procés d'assignació gratuïta de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle del període de comerç 2021-2030. Aquest període de comerç es divideix, a l'efecte de l'assignació gratuïta de drets d'emissió per a les instal·lacions fixes, en dos períodes d'assignació, això és, el període 2021-2025 i el període 2026-2030. En particular, es regula en aquest Reial decret tot el que fa referència a les sol·licituds d'assignació de drets d'emissió en el període d'assignació 2021-2025, els terminis i la informació i els documents que s'han d'aportar, entre altres qüestions. Destaca com a principal novetat l'obligació dels titulars d'instal·lacions d'elaborar un pla metodològic de seguiment per al període de comerç 2021-2030, com a eina per al seguiment i la notificació dels nivells d'activitat en el marc de l'assignació gratuïta de drets d'emissió, que ha d'aprovar l'autoritat competent.

Aquest pla ha de cobrir el seguiment dels nivells d'activitat, fluxos d'energia i emissions a escala de subinstal·lació i ha de servir com a base per a la recopilació i la presentació de les dades necessàries per al càlcul de l'assignació gratuïta de drets d'emissió dels períodes d'assignació 2021-2025 i 2026-2030, així com per a la recopilació i la presentació de les dades requerides per ajustar l'assignació gratuïta de conformitat amb l'article 10 bis, apartats 20 i 21, de la Directiva 2003/87/CE, de 13 d'octubre de 2003. El pla ha de descriure les accions que ha de dur a terme el titular de la instal·lació, en relació amb les metodologies de seguiment de les variables esmentades, d'una manera lògica i simple, evitant la duplicació d'esforços i tenint en compte els sistemes existents a la instal·lació. En el marc de la sol·licitud de l'assignació gratuïta, les instal·lacions que siguin considerades generador elèctric han d'informar d'aquesta circumstància, malgrat que d'acord amb la normativa de la Unió no rebin l'assignació gratuïta per l'electricitat generada.

Així mateix, aquest Reial decret aborda la concreció del règim d'exclusions d'acord amb les disposicions que introdueix la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018. En aquest sentit, el capítol III regula les qüestions relacionades amb la sol·licitud d'exclusió de l'RCDE UE per al període 2021-2025, de conformitat amb la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març. Així, les instal·lacions que es van excloure en el període de comerç 2013-2020 han de sol·licitar de nou l'exclusió per al període 2021-2030, en cas que vulguin continuar en règim d'exclusió. Així mateix, el Reial decret 301/2011, de 4 de març, sobre mesures de mitigació equivalents a la participació en el règim de comerç de drets d'emissió a efectes de l'exclusió d'instal·lacions de petites dimensions, s'ha de modificar perquè les mesures que preveu siguin aplicables al període d'assignació 2021-2025 i, en cas que la Comissió Europea emeti directrius en aquest àmbit, siguin coherents amb aquestes.

D'altra banda, la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018, en l'apartat 35 de l'article 1, permet que els estats membres puguin excloure de l'RCDE UE les instal·lacions que hagin notificat a l'autoritat competent emissions inferiors a 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni, sense tenir en compte les emissions de la biomassa, en cadascun dels tres anys anteriors a l'any de sol·licitud de l'assignació gratuïta de drets d'emissió per al període 2021-2025, sempre que es compleixin determinades condicions referides al termini de notificació a la Comissió Europea d'aquestes instal·lacions (30 de setembre de 2019), al seguiment de les emissions, a la informació sobre la possibilitat de reintroducció en l'RCDE UE i a la publicació d'aquesta informació. Així, en el capítol IV d'aquest Reial decret s'exclou de l'RCDE UE aquestes instal·lacions amb emissions inferiors a 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni i aclareix determinats aspectes relatius a aquest règim d'exclusió. S'introdueix d'aquesta manera en el nostre ordenament jurídic l'article 1, punt 35, de la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018.

Finalment, el Reial decret conté cinc disposicions finals. Destaca la disposició final tercera, que introdueix en el nostre ordenament jurídic les disposicions necessàries per donar compliment a les obligacions de publicació que preveu l'article 1, punt 14, lletra f), de la Directiva 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, relatives a l'article 10 bis, apartat 6, de la Directiva 2003/87/CE, de 13 d'octubre de 2003, relacionades amb el mecanisme de compensació dels costos indirectes imputables a les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle repercutibles en els preus de l'electricitat, que han d'estar en vigor com a molt tard el 31 de desembre de 2018.

L'article 1, punt 14, lletra f), de la Directiva 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, manté la possibilitat que els estats membres adoptin ajudes a favor de sectors o subsectors que estan exposats a un risc real de fuga de carboni a causa dels costos indirectes significatius sufragats amb càrrec als costos de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle repercutits en els preus de l'electricitat, sempre que estiguin de conformitat amb les normes sobre ajudes estatals i, en concret, no provoquin distorsions indegudes de la competència en el mercat interior. A Espanya, la disposició addicional sisena de la Llei 1/2005, de 9 de març, que va introduir la Llei 13/2010, de 5 de juliol, per la qual es modifica la Llei 1/2005, de 9 de març, per perfeccionar i ampliar el règim general de comerç de drets d'emissió i incloure-hi l'aviació, va preveure

la possible compensació de costos d'emissions indirectes. El Reial decret 1055/2014, de 12 de desembre, pel qual es crea un mecanisme de compensació de costos d'emissions indirectes de gasos d'efecte d'hivernacle per a empreses de determinats sectors i subsectors industrials que es consideren exposats a un risc significatiu de «fuita de carboni» i s'aproven les bases reguladores de la concessió de les subvencions per als exercicis 2014 i 2015, modificat pel Reial decret 655/2017, de 23 de juny, va crear aquest mecanisme de compensació, denominat «Ajudes compensatòries per costos d'emissions indirectes de CO₂».

D'altra banda, la Directiva 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, assenyalava que els estats membres han de procurar no gastar en aquestes ajudes més del 25 per cent dels ingressos generats per les subhastes de drets d'emissió i que quan l'import disponible per a aquestes ajudes superi aquest percentatge l'Estat membre afectat ha d'exposar les raons per les quals s'ha superat aquest import. Així mateix, estableix que a partir de 2018, per a qualsevol any en què un Estat membre utilitzi amb aquestes finalitats més del 25 per cent dels ingressos generats per les subhastes de drets d'emissió, aquest Estat ha de publicar un informe en què indiqui els motius per superar aquest import. L'informe ha d'incloure informació pertinent sobre els preus de l'electricitat per als grans consumidors industrials que es beneficien d'aquestes mesures financeres, sense perjudici de les exigències relatives a la protecció de la informació confidencial. L'informe també ha d'incloure informació sobre si s'han tingut en compte degudament altres mesures per reduir de manera sostenible els costos indirectes del carboni a mitjà i a llarg termini.

La Directiva també assenyalava que dins del termini de tres mesos a partir del final de cada any els estats membres que hagin adoptat aquestes ajudes han de posar a disposició del públic d'una manera fàcilment accessible l'import total de la compensació concedida per sectors i subsectors beneficiaris. En aquest sentit, mitjançant aquest Reial decret s'introdueix en la legislació nacional, d'una banda, l'obligació de dur a terme el desglossament per sectors i subsectors beneficiaris de les ajudes concedides per compensació de costos, quan es publiqui la relació d'empreses beneficiàries del programa d'ajudes. Queda reflectida, així mateix, la intenció del Govern de procurar no superar el 25 per cent dels ingressos generats per les subhastes per a aquesta finalitat. Finalment, s'introdueix l'obligació de publicar, a partir de 2018, un informe justificatiu addicional quan el volum de les ajudes superi el 25 per cent del total dels ingressos procedents de la subhasta de drets d'emissió, que han d'elaborar i publicar conjuntament el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme i el Ministeri per a la Transició Ecològica.

Aquest Reial decret es dicta en virtut de l'habilitació per al desplegament normatiu que estableix la disposició final tercera de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

El contingut d'aquest Reial decret s'ajusta als principis de bona regulació que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Així, d'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, aquesta norma es justifica en la necessitat d'introduir en l'ordenament jurídic les disposicions necessàries per al desplegament correcte a Espanya del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle per al període 2021-2030 i dur a terme la transposició del punt 14, lletra f), i del punt 35 de l'article 1 de la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018. Es compleix el principi de proporcionalitat ja que la regulació es limita al mínim imprescindible per aclarir els elements essencials que no inclou l'esmentada Llei 1/2005, de 9 de març, com a conseqüència de l'entrada en vigor del següent període de comerç 2021-2030 del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. A fi de garantir el principi de seguretat jurídica, la iniciativa normativa s'exerceix de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea, per generar un marc normatiu estable, predictable, integrat, clar i de certesa, que facilita el seu coneixement, la seva comprensió i la seva aplicació i, en conseqüència, l'actuació i presa de decisions de les persones i les empreses. En aplicació del principi d'eficiència, es limiten les càrregues administratives a les imprescindibles per a la

consecució de les finalitats descrites, sempre dins del marc de l'ordenament jurídic nacional i de la Unió Europea. En aplicació del principi de transparència, a més de la consulta pública prèvia i l'audiència i la informació públiques, durant la tramitació d'aquesta disposició s'han consultat les comunitats autònomes, així com les entitats representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta de la ministra per a la Transició Ecològica, la ministra d'Indústria, Comerç i Turisme i la ministra d'Economia i Empresa, amb l'aprovació prèvia de la ministra de Política Territorial i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 25 de gener de 2019,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article. *Objecte.*

Constitueix l'objecte d'aquest Reial decret regular determinats aspectes relatius a l'aplicació a Espanya del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període 2021-2030 d'acord amb la normativa de la Unió Europea, en relació amb l'assignació gratuïta de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle d'aquest període, el règim d'exclusió d'instal·lacions de petites dimensions i hospitals, el règim d'exclusió d'instal·lacions que emeten menys de 2.500 tones per al període d'assignació 2021-2025, així com les obligacions de publicació en l'àmbit del mecanisme de compensació dels costos indirectes d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

CAPÍTOL II

Assignació gratuïta de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període 2021-2030.

Article 2. *Sol·licituds d'assignació gratuïta de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període d'assignació 2021-2025.*

1. De conformitat amb el que preveu l'article 19 de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, els titulars de les instal·lacions fixes incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei esmentada que compleixin els requisits pertinents per rebre l'assignació gratuïta de drets d'emissió poden sol·licitar a l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic del Ministeri per a la Transició Ecològica l'assignació gratuïta de drets d'emissió per al període d'assignació 2021-2025.

2. La sol·licitud d'assignació gratuïta s'ha de presentar el 28 de febrer de 2019, com a molt tard, per al període d'assignació de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle 2021-2025, davant l'òrgan autonòmic competent per tramitar l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle i mitjançant el formulari elaborat amb aquesta finalitat per l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic i publicat a la pàgina web del Ministeri per a la Transició Ecològica. La informació continguda en el formulari de sol·licitud que s'ha de presentar el 28 de febrer de 2019 no ha d'haver estat objecte de verificació de conformitat amb el Reglament d'execució (UE) 2018/2067 de la Comissió, de 19 de desembre de 2018, relatiu a la verificació de les dades i a l'acreditació dels verificadors de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, sense perjudici del que estableix l'apartat següent per a la resta de documentació que s'ha de presentar abans del 31 de maig de 2019. Així mateix, s'ha de presentar, juntament amb la sol·licitud d'assignació, la documentació a què es refereixen les lletres a) i c) de l'apartat 3 de l'article 19 de la Llei 1/2005, de 9 març.

3. La sol·licitud d'assignació gratuïta per al període d'assignació 2021-2025 s'ha de completar abans del 31 de maig de 2019 mitjançant la presentació, davant l'òrgan autonòmic competent esmentat, de la informació i els documents que siguin necessaris per calcular l'assignació de conformitat amb el que exigeix l'article 19.3.b) de la Llei 1/2005, de 9 de març, així com la normativa de la Unió que determina les normes transitòries de la Unió per a l'harmonització de l'assignació gratuïta de drets d'emissió d'acord amb l'article 10 bis de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, i en el format que aquesta normativa de la Unió estableixi, i que, en tot cas, ha d'incloure:

a) Un informe sobre les dades de referència, verificat i considerat satisfactori, que contingui totes les dades rellevants per a la instal·lació i les seves subinstal·lacions, i que compregui el període de referència per a cada període d'assignació pertinent, de conformitat amb la normativa de la Unió;

b) Un pla metodològic de seguiment que s'ajusti al que disposa l'article 4 i hagi servit de base per a l'informe sobre les dades de referència verificat de l'apartat a) i per a la verificació reflectida en l'apartat c);

c) Un informe de verificació, d'acord amb els requisits de verificació establerts en les disposicions de la Unió pertinents i amb el que disposa l'article 3, que contingui, almenys, la verificació de la documentació que assenyalen els apartats a) i b) d'aquest paràgraf.

4. Als efectes del que estableix l'article 19.3.a) de la Llei 1/2005, de 9 de març, l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle ha de ser la que estigui vigent en el moment de presentar la sol·licitud d'assignació de drets d'emissió, sense perjudici del que disposa l'article 6.3 d'aquest Reial decret. En qualsevol cas, les autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle han de complir la normativa en vigor al començament del període 2021-2030.

5. Per rebre l'assignació gratuïta de drets d'emissió, és necessari complir tots els requisits relatius a la presentació d'informació i documentació per al càlcul de l'assignació establerts en aquest Reial decret, en la Llei 1/2005, de 9 de març, i en les normes transitòries de la Unió per a l'harmonització de l'assignació gratuïta de drets d'emissió d'acord amb l'article 10 bis de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell.

6. L'òrgan autonòmic competent per tramitar l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle ha de trametre a l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic les sol·licituds d'assignació gratuïta per al període d'assignació 2021-2025 i la documentació corresponent presentades d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article, igual que la documentació que exigeix l'apartat 3 d'aquest article, en un termini màxim de deu dies des de la seva recepció.

Article 3. *Requisits d'acreditació per a la verificació de les sol·licituds d'assignació.*

La documentació aportada de conformitat amb l'article 2.3 l'ha d'haver verificat un verificador acreditat per un òrgan nacional d'acreditació d'acord amb l'article 4 del Reglament (CE) 765/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008, pel qual s'estableixen els requisits d'acreditació i vigilància del mercat relatius a la comercialització dels productes i pel qual es deroga el Reglament (CEE) núm. 339/93, i l'acreditació del qual s'hagi obtingut de conformitat amb el Reglament d'execució (UE) 2018/2067 de la Comissió, de 19 de desembre de 2018, relatiu a la verificació de les dades i a l'acreditació dels verificadors de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, per al grup d'activitat núm. 98 i per a l'àmbit d'activitat per al qual aquest verificador està exercint la verificació, referits en l'annex I del Reglament d'execució (UE) esmentat.

Article 4. *Pla metodològic de seguiment.*

1. Els titulars d'instal·lacions que sol·licitin l'assignació gratuïta de drets d'emissió han de tenir un pla metodològic de seguiment conforme amb la normativa de la Unió que determini les normes transitòries de la Unió per a l'harmonització de l'assignació gratuïta de drets d'emissió d'acord amb l'article 10 bis de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell.

2. El pla metodològic de seguiment s'ha d'elaborar d'acord amb les plantilles electròniques proporcionades per la Comissió Europea amb aquesta finalitat.

3. Correspon a l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic aprovar, de conformitat amb els criteris que estableix la normativa de la Unió i abans de la transferència dels drets d'emissió corresponent, els plans metodològics de seguiment i les revisions d'aquests que correspongui. Els plans metodològics de seguiment s'han d'haver aprovat abans del 31 de desembre de 2020.

4. A partir de l'1 de gener de 2021, en cas que el pla metodològic de seguiment d'una instal·lació amb assignació gratuïta atorgada no hagi estat aprovat per l'autoritat competent perquè no s'ajusta a la normativa aplicable de la Unió, s'ha de suspendre la transferència de drets d'emissió a aquesta instal·lació fins que aquell s'aprovi.

CAPÍTOL III

Exclusió d'instal·lacions de petites dimensions i hospitals

Article 5. Sol·licitud d'exclusió del règim de comerç de drets d'emissió de petits emissors i hospitals per al període d'assignació 2021-2025.

1. Els titulars de les instal·lacions que, o bé siguin hospitals, o bé hagin emès menys de 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni, excloses les emissions de la biomassa, per a cadascun dels tres anys del període 2016-2018 i que, quan duguin a terme activitats de combustió, tinguin una potència tèrmica nominal inferior a 35 MW, poden sol·licitar l'exclusió del règim de comerç de drets d'emissió durant el període 2021-2025, de conformitat amb el que estableixen la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, el Reial decret 301/2011, de 4 de març, sobre mesures de mitigació equivalents a la participació en el règim de comerç de drets d'emissió a efectes de l'exclusió d'instal·lacions de petites dimensions, i la normativa de la Unió aplicable.

2. La sol·licitud d'exclusió per al període 2021-2025 s'ha de presentar el 28 de febrer de 2019, com a molt tard, davant l'òrgan autonòmic competent de la comunitat autònoma on s'ubiqui la instal·lació.

3. L'òrgan autonòmic competent ha de determinar el contingut de la sol·licitud d'exclusió de conformitat amb el que estableixen la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, el Reial decret 301/2011, de 4 de març, i la normativa de la Unió aplicable, així com, quan correspongui, la informació i la documentació necessària per completar la sol·licitud d'exclusió i el termini per presentar la documentació complementària, que no pot ser posterior al 31 de maig de 2019. Així mateix, l'òrgan autonòmic competent ha de dictar una resolució expressa en què acordi si escau o no l'exclusió de la instal·lació i, en cas que escaigui l'exclusió, les mesures de seguiment, verificació i notificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

Article 6. Sol·licituds d'assignació gratuïta de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període d'assignació 2021-2025 de les instal·lacions que siguin elegibles per a l'exclusió del règim de comerç de drets d'emissió.

1. Els titulars d'instal·lacions que siguin elegibles per a l'exclusió del règim de comerç de drets d'emissió i que vulguin optar a l'assignació gratuïta en els casos en què o bé la sol·licitud d'exclusió finalment sigui rebutjada o bé es produeixi la reintroducció de la instal·lació en el règim de comerç de drets d'emissió poden presentar una sol·licitud d'assignació gratuïta de drets d'emissió per al període d'assignació 2021-2025.

2. La sol·licitud d'assignació gratuïta s'ha de presentar i completar de conformitat amb el que disposa el capítol II d'aquest Reial decret.

3. En el cas de les instal·lacions excloses en el període 2013-2020, d'acord amb la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, la resolució d'exclusió del règim de comerç de drets d'emissió o l'acte administratiu equivalent emès per l'autoritat

competent, vigent en el moment de presentar la sol·licitud, té la mateixa validesa que l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle als efectes del que disposa l'article 19.3.a) de la Llei 1/2005, de 9 de març.

CAPÍTOL IV

Exclusió d'instal·lacions que emeten menys de 2.500 tones per al període 2021-2025

Article 7. *Exclusió d'instal·lacions que emeten menys de 2.500 tones per al període 2021-2025.*

1. Queden excloses del règim de comerç de drets d'emissió durant el període 2021-2025 les instal·lacions que en cadascun dels anys del període 2016-2018 hagin notificat a l'autoritat competent emissions inferiors a 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa. Els titulars d'aquestes instal·lacions no han de sol·licitar l'exclusió, sense perjudici que l'òrgan autonòmic competent dicti una resolució expressa en què consti l'exclusió de la instal·lació i les mesures de seguiment, verificació i notificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle que li aplicaran.

2. Si una instal·lació exclosa de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article emet 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni o més, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa, en el transcurs d'un mateix any civil, el titular de la instal·lació ha d'optar per una de les opcions següents:

a) Que la instal·lació s'introdueixi de nou en el règim de comerç de drets d'emissió, cas en què hi romandrà fins a la finalització del període 2021-2025.

b) Que la instal·lació quedi exclosa del règim de comerç de drets d'emissió durant el període 2021-2025 en virtut de la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març.

Només poden triar l'opció b) assenyalada anteriorment les instal·lacions que compleixin els requisits que estableixen la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març; el Reial decret 301/2011, de 4 de març, en els termes en què aquest s'actualitzi, i la normativa de la Unió aplicable. Així mateix, han d'haver sol·licitat l'exclusió del règim de comerç de drets d'emissió durant el període 2021-2025 en el termini i en els termes que estableix l'article 5.

3. El titular ha de comunicar l'opció triada entre les dues que assenyalen les lletres a) i b) de l'apartat anterior a través de la sol·licitud d'exclusió que s'ha de presentar de conformitat amb l'article 5, sense perjudici de la possibilitat de presentar també la sol·licitud d'assignació gratuïta d'acord amb l'article 8. En cas que aquesta sol·licitud d'exclusió no es presenti, la instal·lació s'ha d'introduir en el règim general de comerç de drets d'emissió.

Article 8. *Sol·licituds d'assignació gratuïta de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període d'assignació 2021-2025 de les instal·lacions que emeten menys de 2.500 tones.*

1. Els titulars d'instal·lacions que siguin excloses del règim de comerç de drets d'emissió de conformitat amb l'article 7 i vulguin optar a l'assignació gratuïta per al cas en què es produeixi la reintroducció de la instal·lació en el règim de comerç de drets d'emissió poden presentar una sol·licitud d'assignació gratuïta de drets d'emissió per al període d'assignació 2021-2025.

2. La sol·licitud d'assignació gratuïta s'ha de presentar i completar de conformitat amb el que disposa el capítol II.

3. En el cas de les instal·lacions excloses en el període 2013-2020 d'acord amb la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, la resolució d'exclusió del règim de comerç de drets d'emissió o l'acte administratiu equivalent emès per l'autoritat competent, vigent en el moment de presentar la sol·licitud, té la mateixa validesa que

l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle que esmenta l'article 19.3.a) de la Llei esmentada, a l'efecte de sol·licitar l'assignació gratuïta de drets d'emissió.

4. En cas que es produeixi la reintroducció de la instal·lació en el règim de comerç de drets d'emissió, tots els drets que se li expedixin s'han de concedir a partir de l'any de la reintroducció.

Article 9. Obligacions de les instal·lacions que emeten menys de 2.500 tones.

1. L'autorització d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle de les instal·lacions excloses de conformitat amb l'article 7 queda extingida l'1 de gener de 2021.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, les instal·lacions excloses mantenen les obligacions relatives al seguiment, la notificació i la verificació simplificades de les emissions que consideri oportunes l'òrgan autonòmic competent.

3. Les instal·lacions excloses de conformitat amb l'article 7 queden sotmeses al règim d'infraccions i sancions que preveu el capítol VIII de la Llei 1/2005, de 9 de març, en tot el que afecti al compliment de les obligacions de seguiment i subministrament de la informació sobre emissions.

4. L'exclusió de conformitat amb l'article 7 no eximeix els titulars de les instal·lacions afectades del compliment de totes les obligacions que estableix la Llei 1/2005, de 9 de març, pel que fa a les emissions produïdes fins a l'any 2020, inclòs.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret es dicta conjuntament a l'empara de les competències exclusives de l'Estat que preveuen l'article 149.1.13a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i l'article 149.1.23a de la Constitució, de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

Disposició final segona. Desplegament i aplicació.

1. La persona titular del Ministeri per a la Transició Ecològica ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret, en l'àmbit de les seves competències.

2. La persona titular del Ministeri per a la Transició Ecològica i els titulars dels altres òrgans del departament ministerial, en ús de les seves competències, han d'adoptar les mesures necessàries per a l'aplicació d'aquest Reial decret i les seves disposicions de desplegament i execució.

Disposició final tercera. Modificació del Reial decret 1055/2014, de 12 de desembre, pel qual es crea un mecanisme de compensació de costos d'emissions indirectes de gasos d'efecte d'hivernacle per a empreses de determinats sectors i subsectors industrials que es consideren exposats a un risc significatiu de «fuita de carboni» i s'aproven les bases reguladores de la concessió de les subvencions per als exercicis 2014 i 2015.

El Reial decret 1055/2014, de 12 de desembre, pel qual es crea un mecanisme de compensació de costos d'emissions indirectes de gasos d'efecte d'hivernacle per a empreses de determinats sectors i subsectors industrials que es consideren exposats a un risc significatiu de «fuita de carboni» i s'aproven les bases reguladores de la concessió de les subvencions per als exercicis 2014 i 2015, queda modificat en els termes següents:

S'afegeixen els articles 19 bis i 19 ter:

«Article 19 bis. Publicació de les ajudes concedides per compensació dels costos indirectes d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

1. En el primer trimestre de cada any, el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme ha de posar a disposició del públic, d'una manera fàcilment accessible, l'import total

de les ajudes concedides de conformitat amb la disposició addicional sisena de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, desglossat per sectors i subsectors beneficiaris.

2. Aquesta informació ha de quedar recollida, a més, en la base de dades nacional de subvencions, de conformitat amb els articles 18 i 20 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Article 19 ter. *Publicació de la informació sobre l'ús dels ingressos de la subhasta de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en l'àmbit del mecanisme de compensació dels costos indirectes d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.*

1. El Govern ha de procurar que l'import de les ajudes concedides anualment de conformitat amb la disposició addicional sisena de la Llei 1/2005, de 9 de març, no superi el 25 per cent del total dels ingressos anuals obtinguts per Espanya procedents de la subhasta de drets d'emissió.

2. Anualment, quan l'import de les ajudes concedides de conformitat amb la disposició addicional sisena de la Llei 1/2005, de 9 de març, superi el 25 per cent del total dels ingressos anuals obtinguts per Espanya procedents de la subhasta de drets d'emissió, el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme i el Ministeri per a la Transició Ecològica han d'elaborar i publicar conjuntament un informe que justifiqui els motius pels quals s'ha superat l'import esmentat.

3. L'informe ha d'incloure, almenys, la informació següent:

a) Informació pertinent sobre els preus de l'electricitat en l'any de referència per als grans consumidors industrials que es beneficiïn de les ajudes, sense perjudici de les exigències relatives a la protecció de la informació confidencial.

b) Informació sobre si s'han tingut en compte degudament altres mesures per reduir de manera sostenible els costos indirectes del carboni a mitjà i a llarg termini.»

Disposició final quarta. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Els apartats 1 i 2 de l'article 7, l'apartat 4 de l'article 8, l'apartat 2 de l'article 9 i la disposició final tercera d'aquest Reial decret incorporen a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva (UE) 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per intensificar les reduccions d'emissions de manera eficaç en relació amb els costos i facilitar les inversions en tecnologies hipocarbòniques, així com la Decisió (UE) 2015/1814.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 25 de gener de 2019.

FELIPE R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència, Relacions amb les Corts i Igualtat,
CARMEN CALVO POYATO